

hvorfor Klæsteskatten blev paalagt? Gjennemgaae den hele Række af Skatter, der ere paalagte til specielle Formaal, og De ville finde, at alle disse Skatter og Ydelsers ere blevne ved at bestaae, men at Anvendelsen er gaaet over i en anden Retning. Vi skulle af finantzielle Hensyn arbejde paa at lade Ydelserne staae søndre til almindeligt Brug, uden speciel Anvendelse, og vi skulle bestemme over Anvendelsen, efter som Tid og Omstændigheder kræve. Tidens Forbringere ligge i, hvad der er nyttigt og gavnligt, og Omstændighederne ligge væsentligt deri, hvorledes Finantserne til en vis Tid bedst kunne bringe Midlerne tilveie. Kan dette til en vis Tid bedst ske ved, at Finantserne opspise deres egne Penge, saa gjøre de det, og kunne de bedst skaffe Midler tilveie ved andre Dispositioner, gjøre de disse. Derom dreier Spørgsmaalet sig, men det har ikke Noget med en Forandring i en Skattelov at gjøre. Jeg behøver forøvrigt ikke at tage mig dette videre nær; thi det er min endelige Hensigt at stemme for, at Tilskuddet til Seminarierne udredes af Sorø Academi. Dette betaler for Diebliffet 14,000 Rd., og jeg foreslaaer, at det for dette Aar skal betale 21,000 Rd., og kan det betale de 14,000 Rd., kan det ogsaa betale de 21,000 Rd. Statskassen bliver derved soulageret baade for de 14,000 Rd. og iaar tillige for de 7,000 Rd., og vi spare Seminariefondet, hvilket Alt er ganske i sin Orden. Hvis forresten de Herrer, der lægge saa megen Vægt paa at holde paa Seminarierne, troe, at de gjøre det ved at holde fast paa, at Statskassen skal hve disse 7,000 Rd., troer jeg, de feile, thi hvad skeer saa? Man træder da paa eengang over til det ærede Medlem for Njovenhavns Ste Valgkreds (Wille), gruende over, hvad der tages fra Sorø. For Himlens Skyld, siger man, gjør det ikke, det er et Rov. Skulle Seminarierne og Seminaristerne lære at røve? Skulle Skolelærerne gaae ud i Landet med Præg af at være Røvere? Det er et ganske net Middel til at tilintetgjøre Seminarierne. Jeg behøver blot at henvise til, at det ærede Medlem for Ribe Amts Ste Valgkreds (Høgsbro), der har en alvorlig og efter min Mening forstandig Stræben efter at faae det kongelige Seminarieuvæsen hævet, arbejder for, at Sorø Aca-

mies Capital skal holdes sammen. Jeg holder mig overbeviist om, at bagved dette hovedsagelig ligger Dunstet om at have et Paaskud for at unddrage Seminarierne denne Nilde. Naar de ikke faae deres daglige Tørst tilfredsstillet, maae de tilsidst tørste ihjel, og han forlanger ikke bedre, end at de skulle døde af Tørst. Naar et æret Medlem henviste til, at vi skulde forelægge en Lov, men ikke gjøre saadanne Indskrænkninger paa Finantsloven, svarer han, at det vilde være en meget unyttig Gjerning; thi i Finantsloven have vi en positivt Magt, men i en særlig Lov kun en meget ringe negativ. Jeg kalder det ærede Medlem for Njovenhavns Ste Valgkreds (C. B. Nimestad) til Vidne paa, hvor alvorligt vi igjennem en Lov have bestræbt os for at blive af med et saadant Institut, som ikke betaler sig, nemlig Metropolitanstolen, men hvor forgjæves disse vore Bestræbelser have været. Kunde vi først vinde Rigsdagens Willigelse til at faa strøget det Fornødne i Finantsloven, var derved Spørgsmaalet afgjort. (En Stemme: Saadant kan ikke skee ved Finantsloven.) Jo, det er dertil, man skal haandhævede Finantsloven; den er det eneste reformativiske Middel, som Repræsentationen har i sin Haand, og alt det Dvrigte betyder Intet. Taler man om Farer og Misbrug etc., have vi jo en lang Erfaring for, at der ikke let opstaaer Misbrug. Der er Noget, som her er blevet meget omtalt, og som det gjør mig ondt er kommet frem, ligesom det næsten gjør mig ondt at maatte omtale det; dette er nemlig de dobbelte Attester. Det er ikke noget Nyt at have saadanne dobbelte Attester. Naar der ved en Skole har været Afgangs-Examen, der svarede til Tilgangs-Examen paa et andet Sted, og naar det for denne Skole har været, om ikke just en Forpligtelse, saa dog en Værsfag, at bevise, at den leverede Elever fra sig, som vare godt forberedte, er der altid tidligere givet en Attest ved Siden af den, der er givet ved selve Examen. Hvorledes de her omhandlede Attester ere eller ikke ere, skal jeg ikke omtale. (Steen: Hør!) Ja, naar det ærede Medlem vil tillade mig det, vil jeg sige ham, at vi ikke her kunne sidde til Doms over Attester, og at det vilde have været rigtigere, om dette Spørgsmaal ikke var bragt frem. Jeg